

М146

121

Український письменник
І. С. НЕЧУЙ-ЛЕВИЦЬКИЙ

Украинский писатель
И. С. НЕЧУЙ-ЛЕВИЦКИЙ • 1838—1918

Куда г. Київ - 47
проспект Теремого,
50.

Кому отдел писем.
(33-й этаж)

Индекс предприятия связи 252047

Имя и адрес отправителя Полтавский обл

Кривеньский ул

с. Кривенька

Толулько

Алексей Тимохович

252047

Пишите индекс предприятия связи места назначения

Редакція газети
Сіверські Вісті.

Я Толсушко Олексій Пилипович 1921 р. народився
ветеран партії, війни, і праця, шкіль.

с. Кривківка Турятинського району, Жолтків-
ської області.

У газеті за 9 лютого пропущена стаття Зр. Володу
і хоту дати дані, на ті татами які стовбур в
цій статті. Щиро мої батьки і я може дядом с кладва-
цями - метрів 50 всього, бачив як два мужики і те ми-
тели в селі Шеридан Михайло Олександрович та
Рева Володимир, у другій половині дня копали на кладви-
цях розміром де то 2х2 м і глибиною 3 метр, а тоді
утром одінали всі кати сена і собрани і мручи, і
тіх що ще думали а не великими і не гнучимися на вода
сплавали - що в селі був одяжений - привозили сква-
ли у що дачу, як чурки дерева замочили в селі, і так
всё весну Зр. Володу умерло з голоду 550 гол. усі, а
ті хто хотів і їхав кудись і так хотіла де померли
не вогло скільки, про ці дані у районі не знали, і говорять
вартується, шкіль і сіль усі Смирний Володимирович 1897 р.
народився, а родився я в селі обласній в Сіверській газеті,
всё це добре пам'ятаю, за те що люди мручи з голоду сім-
десяти ніхто не слав прова обійватись тісловам.

У селі було де то 700 голів, головою сім'я був некий
Коліпанец, з колгоспу як з'ясу було вивезено всё зерно
до Урала, говорили а всьому землі не остільки не заїдено
і пришла весна то дачи в селі мерть торока на тосів

а пришла весна то гдѣ 15 центнерѣхъ пшеница на носѣ
1000 летарѣхъ, у Котлому гдѣри была худоба особено Коро-
вѣ и не то одніи было у Крестѣхъ, Натисали у сѣвреді
стисокъ скількѣ и в Кого Корѣхъ, тоді з чин стис-

коли вродили то чатах і забурмали корі, говорили чорніми,
ми Коробу Контрактувал зовтра веди на бойню і кия-
них розговорів, і із білким Зокегов у селі остало Фран-
земірах шителі села суцями які раз поскандали
з підліг лішки з зерном, щоб невелич у Турятин, і та
другий день з села здрем і повогати не відомо куди,
а тут весну у Злеу рачі у Турятині на елеваторі
всі прилипли були жескоти зерном і закриті;
говорили на два гада злеу рача був жана Кидба а люди
лиди з колладу. Полюто жато мого дедата в сучас-
лоту та велика, котили саушки шаришно до 1 м через
усе поле жето довжиною 1000 м, бо і я помагав матері,
говорили наседеть пербував, і так полюто яна була
висока трава на полях особливо полевя, після коней
то місцями не видно було ^{до землі осталося не засіено.} Кельскі розмогували
карати заганауваші картоплі проших доті, це був дей-
каїе, а то міся ясти, жерно камайка, міся лебеди
це був сун, а коли вже повелише колоски мита тоді вже
агродилося суцяті зерно і гнвом і борво, і опят ще
цуб Віхто це пеймав бо були сурми.